

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituţie, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

L 41/2008

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români*, inițiată de 7 parlamentari din Grupurile parlamentare ale PD-L și PSD (Bp. 208/2008).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare, astfel cum rezultă din *Expunerea de motive*, modificarea anumitor condiții referitoare , pe de o parte, la depunerea cererii pentru eliberarea cărții de identitate de către minor, iar pe de altă parte, la stabilirea domiciliului, respectiv a reședinței minorului.

II. Propuneri și observații

1.Referitor la prima măsură propusă – modificarea art.13 alin.(2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, cu modificările și completările ulterioare* - inițiatorii arată că necesitatea completării persoanelor care îl însoțesc pe minor la depunerea cererii pentru eliberarea cărții de identitate este logică, întrucât urmărește înlăturarea neconcordanței legislative create în raport cu dispozițiile *Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*.

Din confruntarea textului de lege în vigoare, ce instituie această obligație, printre altele, în sarcina „persoanei desemnate din cadrul centrului specializat aflat sub autoritatea serviciului public de asistență socială”, respectiv „persoanei căreia minorul i-a fost încredințat în plasament”, cu critica acestui text în documentul de motivare, potrivit căreia „obligația de însoțire a minorului este stabilită în sarcina unui serviciu care în mod legal, conform Legii nr.272/2004, nu are în structură sau subordine servicii rezidențiale”, și cu textul propriu-zis al propunerii, din care rezultă menținerea obligației persoanei desemnate din cadrul serviciului public de asistență socială, considerăm că intenția de reglementare a inițiatorilor nu poate fi deslușită, motiv pentru care nu putem analiza această soluție legislativă, astfel cum a fost ea formulată.

În realitate, schimbarea preconizată constă în înlocuirea obligației de însoțire a minorului din sarcina persoanei căreia acesta i-a fost încredințat în plasament, cu obligația stabilită în sarcina persoanei desemnate de către directorul general executiv al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, fără a se justifica în niciun fel această măsură în cuprinsul Expunerii de motive.

2. În ceea ce privește modificarea art.26 alin.(2), respectiv art.29 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005*, considerăm că o asemenea soluție legislativă este de natură a aduce atingere însăși rațiunii reglementării măsurilor de protecție specială a copilului, stabilite prin dispozițiile art.50 – 71 din *Legea nr.272/2004*.

Potrivit fundamentării din textul instrumentului de prezentare și motivare, este anormal ca locuința asistentului maternal sau sediul instituției rezidențiale să fie considerată *locuință principală*, deoarece plasamentul este o măsură *temporară*. De asemenea, se arată că nu este normal ca plasamentul să fie însoțit de o încadrare definitivă, considerându-se că această locație este „*locuința principală*” a minorului „*atâta timp cât părinții acestuia nu sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți sau dispăruți*”.

În mod corelativ, se propune ca în toate cazurile în care s-au luat măsuri de protecție specială, reședința minorilor să fie la sediul instituției de ocrotire, la asistentul maternal profesionist sau la persoana care a luat în plasament copilul.

Cu privire la aceste aspecte, menționăm că principiul diriguiitor în materie este acela al *interesului superior al copilului*, principiu recunoscut de *Constituție*, de *Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului*, ratificată de România prin *Legea nr.18/1990, republicată*, și de

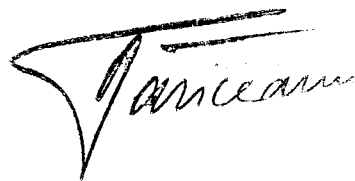
Legea nr.272/2004. Interesul superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile ce revin părinților acestuia și prevalează în toate deciziile și demersurile care privesc copiii.

În lumina acestor reglementări, apreciem că soluțiile legislative preconizate au în vedere în mod prioritar interesul părinților de a-și exercita drepturile asupra copilului lor, fapt ce contravine rațiunii ce a stat la baza elaborării actelor normative incidente în materie.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului